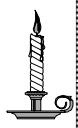
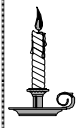

בס"ד יב' טבת ה'תשע"ח
הדלקת נרות - 16:26
צאת השבת - 17:18
רבנו תם - 17:48
שעון חורף - לפי הלוח המדוייק של "אור החיים"

שנה שמונה עשרה - עלון מס' 894
ביום שני סוף זמן "ברכת הלבנה" כל הלילה.
@ ביום שני תחילת זמן "שובבי"ם"
@ ניתן להקדיש העלון לרפואה, ברכה, פרנסה, זיווג הגון
הצלחה, זש"ק, ולהבדיל לעילוי נשמת יקיריכם.
טל' המערכת: 08-9437333, 054-7743834

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובפרט לאברהם יגל בן רעות נ"י

פפטידון: "ויקרבו ומי"
(מלכים א' ב')
מרתק - ראו בעמוד 2
סיפור מההפסדה

פרשת ויקרא חזק חזק וזתחזק

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
להשתתף בסעודה הרביעית
בבית"ב "אוהל-מועד" ב- 20:30

מעיני הפרשה:
← בקשתו של יעקב ליוסף: "אל נא תקברני במצרים.
יוסף מביא את אפרים ומנשה אל אביו החולה
שיברך אותם לפני מותו.
← מתנת יעקב ליוסף "אפרים ומנשה כראובן
ושמעון יהיו לי".
← ברכת יעקב ליוסף ובניו.
← האבל על מותו של יעקב והכבוד שחלקו לו
במצרים ובכנען.
← יוסף מביטיח ומעודד את אחיו שאינו נוטר להם
שנאה וטינה והכל מהקב"ה.
← בקשת יוסף: "פקד יפקד אלוהים אתכם
והעליתם את עצמותי מזה".
"בחרבי ובקשתי"
פירוש בתפלה ובבקשה. חרב פוגעת מיד קשת פוגעת
רק אח"כ, כך בתפלה לפעמים נענים מיד, ולפעמים
נענים לאחר זמן.
"וירא מנוחה כי טוב... ויט שכמו לסבוב"
מי שרוצה שיהיו לו חיים של מנוחה, שיקבל על עצמו
לסבול, שלא יקפיד ויוותר לכולם.
"ואני בבואי מפדן מתה עלי רחל" (מ"ח ז)
שמעתי מדקדקים, מהו "מתה עלי"? היה לו לומר:
"מתה רחל בדרך" ותו לא. ואפשר ליישב במה שאמר
לבן ליעקב: "למה גנבת את אלהי"? אמר לו יעקב:
"רחל אשר תמצא את אלהיך לא יחיה, ולא ידע יעקב
כי רחל גנבתם". וכתב רש"י: מפני זה מתה רחל בדרך.
ואולי לזאת נתכוון כאן יעקב שאמר מתה "עלי" רחל -
בסיבתי, שעל ידי מתה.
"וידגו לרוב בקרב הארץ" (מ"ח ט"ז)
לכאורה מספיק לומר וידגו לרוב, ומדוע "בקרב הארץ"?
שהרי ודאי לא ידגו לרוב בשמים. ונראה לתרץ על פי מה
שכתב רש"י שברך אותם שיהיו כדגים הללו שפרים
ורבים ואין עין הרע שולטת בהם. לכאורה אין דבר זה
מתקיים בבני אדם שוכני ארץ שעין הכל מבטת בס כי אם
בדגי הים המכוסים מן העין. לזה אמר: בקרב הארץ -
הגם שהם על פני הארץ, מכל מקום יזכו לברכה. (בית יעקב)

מעיני הפרשה:
"נפתלי אילה שלוחה"
נפתלי אותיות תפלין. המתחיל להניח תפלין צריך
להרגיל עצמו לזרזרות כאילה "הנותן אמרי שפר"
שצריך להתרגל לדבר הרבה דברי תורה.
"האלוקים הרועה אותי... המלאך הגואל אותי מכל רע"
יברך את הנערים" (מח, טו)
יש לעיין, מדוע פתח ב"אלוקים" ("האלוקים הרועה
אותי") ומייד המשיך ב"המלאך" ("המלאך הגואל
וגו...")? הספורנו מפרש שתפילת יעקב הייתה, שגם
כשלא יזכו למעלה העליונה של שפע ישיר מהקב"ה,
יזכו לפחות לשפע ע"י מלאך ("צוה שהמלאך הגואל,
אותי יברך את הנערים, אם אינם ראויים לברכתך
בלתי אמצעי) אלא באופן ישיר.
"יששכר חמר גרם" (מ"ט י"ד)
רמז חמי היקר ר' רחמים בוכרץ זצ"ל במה שכתב
תיבת חמ"ר חסר וא"ו על פי מה שמובא בגמרא
(סנהדרין ע.) חמרא וריחני פקחין. פירוש: היין
והבשמים גורמים לאדם להיות פיקח. וכתבו: מבני
יששכר יודעי בינה לעתים. זהו שאמר חמר - החמרא
גרם לו ליששכר להיות חכם בתורה. (קרא משה)
"גם בני בכור בן מנשה יולדו על ברכי יוסף"
ובתרגום יונתן בן עוזיאל כד אתילידו גזירינון יוסף,
מפרש הפירוש על תרגום יונתן שיוסף היה המוהל
שלהם והסנדק.
"ויגדו ויאסף אל עמי" (מ"ט ל"ג)
אמרו חז"ל בגמרא (תענית ה'): יעקב אבינו לא מת. ויש
לפרש בדרך הלצה. כי אברהם ויצחק נאמר בהם גויעה
ומיתתה: "ויגוע וימת". אבל יעקב בו נאמר בו רק גויעה
כמו שכתוב: "ויאסוף רגליו וכו' ויגוע ויאסף אל עמי".
לכן אמרו חז"ל יעקב אבינו לא מת, הכוונה שלא
נאמרה בו מיתתה. (והעריך הכהן)

פנות הניבים והפתגמים
טביעת עין = עמידה על ערכו של משהו או של מישהו לאחר ראיה קצרה.
זוגמה: ראש ושיבה חזב להיות בעל טביעת עין כדי להפיר את בחורי השיבה.
מקור: פאדם המפיר את חברו בטביעת-עין שטבע בו, ואין בו סימן (רש"י פא מקציעא יט). (ניבונכו)

לעיני הצנוע והענו **מדוכי לארי** ז"ל
בן שלמה ושרה שיחיו
יום שני יד' טבת פקידת שנתו
שימליץ טוב בעד משפחתו

הסירו מכשול מדרך עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קסן.
ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חיידוש": http://www.hidush.co.il/ http://ladaat.info/

ברכת יהודה-מה מאחורי הדימוי של חייו והחלב?

"הכילי עיניים מייך וכלן שיניים מחלב"

היין ינתן בארץ הברוכה כמים כי רב יהיה לכבס בו בגדים ולרחוץ בו את הידים. והיו כל יושבי ארץ גבורים ויפי תאר מרוב שתות חלב ויין וחכמו והשכילו והאריכו ימים ולא ימות איש בארץ בלתי אם הלבנו שערות ראשו וזקנו כחלב. מבניך יצאו מלכים ושופטים ודיקים ונביאים. בשלום ירצו בניך בארץ לבטח ועשו חסד וצדקה ובעת מלחמה והתנשאו כאריות וגרש את האויב מארצם...

ממך בני, יצא מלך "המשיח" הוא יאסוף אליו את כל היהודים מארבע כנפות הארץ והשיבם לארץ ישראל לאורו ילכו כל הגוים ולתורתו עמים ייחלון.

ברכת יהודה לא מופיעה האות זי"ן

אומר רבינו בחיי: והטעם, שאות זי"ן = כלי מלחמה = נשק. וזה רמז שמלכות יהודה אינה דומה למלכויות אחרות, שהם מנצחים בכוח הנשק, שהוא כוחו של עשו. אבל יהודה מנצח בכוח שמירת מצוות הקב"ה, והליכה בדרכי התורה.

"בניך כשתילי זתים - חינוד"

מהו עידוד? "חינוך רוחו של אדם לעשות ולבצע דבר מה". מטרת העידוד היא לחזק את האמונה של האדם בעצמו, בכוחותיו וביכולתו. לטעת בו אומץ, אמונה ואופטימיות לקבל את עצמו בלי פחד מפני זלזול והשפלה. חשוב להבין שהעידוד לא פותר בעיות או מסלק צרות. זו לא טכניקה שההורה יכול להשתמש בה כדי לקדם את מטרותיו ולהביא את הילד לפעול כרצונו. העידוד מכוון לצרכים של מקבל העידוד ולא של נותן העידוד, כלומר צרכי הילד ולא ההורה. העידוד לא יביא לציונים טובים או הישגים אחרים אלא - לתחושת ביטחון עצמי של הילד.

העידוד הוא כוח בידי ההורה לגדל ילד זקוף או כפוף; העידוד הוא ה"מזון" לנפש וכדאי לתת אותו במינון שנותנים מזון. ילד שגדל באווירה מעודדת לרוב מסיק מסקנה שהעולם הוא מקום בטוח, ושהוא שייך אליו בתוקף היותו. הוא מנסה לתרום ולהועיל וחס הזדהות עם משפחתו והחברה. יש לו אומץ להתמודד ולהתנסות במשימות החיים השונות. הוא מבין שמותר להיכשל וללמוד מכך, והעיקר מאמין בעצמו.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יג"ל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

מקום מיוחד לשיעור
בעלית בינה חשבונית

כל הישועות והברכות

לשילמה אלביליה הייך שתרם לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדו, לרפואתו והצלחתו שיתברך בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותיו טובה באושר ובפרנסה טובה. שיזכה לזיווג הגון משרש נשמתו הטוהרה ולהבדיל לעיני זוהרה בת פריחה זי"ל

ברכה והצלחה בלימודים

כ"עידה פנשי בת מרגלית וכלאי-כוף-הי בת מרגלית שיזכה להצלחה בחיים ולחזרה בתשובה. ימצאו חן בעיני כל רואיהם, בבראות, אושר ושלוה.

כל הישועות והברכות

לפנחס ושרה יעקובי הייך שתמו לסעודה הרביעית בלוויין. זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ובפרנסה טובה. שירוו נחת מכל יוצאי חלציהם וברכה והצלחה לכל לדיהם ולהבדיל לעיני דוד בן יהודה זי"ל

<p>כל הישועות והברכות לפנחס ושרה יעקובי הייך שתמו לסעודה הרביעית בלוויין. זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ובפרנסה טובה. שירוו נחת מכל יוצאי חלציהם וברכה והצלחה לכל לדיהם ולהבדיל לעיני דוד בן יהודה זי"ל</p>	<p>ברכה והצלחה בלימודים כ"עידה פנשי בת מרגלית וכלאי-כוף-הי בת מרגלית שיזכה להצלחה בחיים ולחזרה בתשובה. ימצאו חן בעיני כל רואיהם, בבראות, אושר ושלוה.</p>	<p>כל הישועות והברכות לשילמה אלביליה הייך שתרם לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדו, לרפואתו והצלחתו שיתברך בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותיו טובה באושר ובפרנסה טובה. שיזכה לזיווג הגון משרש נשמתו הטוהרה ולהבדיל לעיני זוהרה בת פריחה זי"ל</p>	<p>שיעור התורה הגדול בתבל ארגון "אברהם יג"ל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"</p>
---	---	--	---

<p>רפואה שלימה לבייך ביינס בת גמילה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושי"ה גידיו שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות עם רעייתו חנה שירוו נחת מיוצאי חלציהם</p>	<p>רפואה שלימה לבייך ביינס בת גמילה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושי"ה גידיו שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות וענימות עם רעייתו חנה שירוו נחת מיוצאי חלציהם</p>	<p>מלאת 11 חודשים לעיי הצנועה והענוה לירן מלכה בן ריטה ועמרם שיחיו באיזכרה ביום שלישי טו' (02-01-2018) 15:00 - עליה לבית העלמין 16:20 - תפילת מנחה, דברי תורה, ערבית וסעודת מצווה בביתנו "אוהל מועד"</p>	<p>רפואה שלימה לבייך ביינס בת גמילה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושי"ה גידיו שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות וענימות עם רעייתו חנה שירוו נחת מיוצאי חלציהם</p>	<p>רפואה שלימה לבייך ביינס בת גמילה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושי"ה גידיו שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות עם רעייתו חנה שירוו נחת מיוצאי חלציהם</p>	<p>רפואה שלימה לבייך ביינס בת גמילה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושי"ה גידיו שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות עם רעייתו חנה שירוו נחת מיוצאי חלציהם</p>
--	--	---	--	--	--

שבת שלום ומבדר

<p>רפואה שלימה לבייך ביינס בת גמילה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושי"ה גידיו שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות עם רעייתו חנה שירוו נחת מיוצאי חלציהם</p>	<p>רפואה שלימה לבייך ביינס בת גמילה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושי"ה גידיו שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות עם רעייתו חנה שירוו נחת מיוצאי חלציהם</p>	<p>רפואה שלימה לבייך ביינס בת גמילה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושי"ה גידיו שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות עם רעייתו חנה שירוו נחת מיוצאי חלציהם</p>	<p>רפואה שלימה לבייך ביינס בת גמילה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושי"ה גידיו שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות עם רעייתו חנה שירוו נחת מיוצאי חלציהם</p>	<p>רפואה שלימה לבייך ביינס בת גמילה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושי"ה גידיו שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות עם רעייתו חנה שירוו נחת מיוצאי חלציהם</p>	<p>רפואה שלימה לבייך ביינס בת גמילה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושי"ה גידיו שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות עם רעייתו חנה שירוו נחת מיוצאי חלציהם</p>
--	--	--	--	--	--

חיוב מעשר עני

רבים מתעניינים מתי מתחיל החיוב של מעשר עני בכל סוגי הירקות והפירות. להלן הפירוט:

ירקות - ירק שנלקט החל מ - ג' בתשרי תשע"ח ועד ערב ר"ה תשע"ט חייב בהפרשת מעשר עני ונתינה בפועל של המעשר עני לעניים.

על פי הנ"ל, מראש חודש טבת יש להפריש מעשר עני מכל סוגי הירקות. (מלבד דלעת הנמצאת כרגע בשווקים שלקיטתה היתה מלפני ר"ה. במהלך השבועות הקרובים הדלעת תהיה מלקיטה חדשה וראוי לחשוש מאמצע חודש טבת)

פירות - כל הפירות ללא יוצא מן הכלל שנמצאים כיום בשווקים, ונלקטים עד ט"ו שבט הם עדיין מחויבים במעשר שני ויש להפריש מהם מעשר שני ולחללם על פרוטה שייחד הממונה לקרן המעשרות.

גם לאחר ט"ו בשבט הפירות יהיו חייבים במעשר שני בלבד כי חנטו לפני ט"ו בשבט ושנת המעשר של פירות נקבעת על פי החנטה, ולא על פי הלקיטה כירקות.

לכן הפירות - תפוחי עץ, קיווי, אפרסמון ועוד שיהיו בשווקים - חייבים במעשר שני. (פירות רבים נקטפים ומאוחסנים בקרור זמן רב)

אבוקדו - שמסופק בשווקים עד חודש תמוז תשע"ח שייך לשנת מעשר שני. (באבוקדו חולף למעלה משנה בין החנטה לקטיף).

בפירות הקיץ - שמסופקים לשווקים מאמצע חודש אדר כמו שסק ואפרסק וכדומה יש להפריש מעשר שני ומעשר עני מספק. (ולדעת מרן החזו"א בטבל ודאי אף לתיתו לעני).

בפירות הקיץ שמסופקים לשווקים עד אמצע חודש אדר (כגון אפרסק ושסק) יש להפריש מעשר שני בלבד. (הואיל והחנטה ושלש הגידול היו לפני ט"ו בשבט).

אתרוג - יוצא מן הכלל האתרוג שלמרות היותו פרי, הזמן הקובע את שנת המעשר הוא הלקיטה. ולכן, מה שנלקט עד ט"ו שבט - חייב במעשר שני ויש לחללו, ומה שנלקט מט"ו שבט והלאה - חייב במעשר עני בלבד.

פירות הדר - (תפוזים, אשכוליות, פומלות וקליפיים) קיים ספק אם דינם כפירות והזמן המכריע לשיוך לשנת המעשר הוא החנטה, או שדינם כאתרוג והזמן הקובע הוא הלקיטה. ועל כן מחמירים שהדרים הנלקטים מ - ט"ו שבט מפרישים מהם גם מעשר שני ומחללים את קדושתו [כדין פרי שהשלב המכריע הוא החנטה] וגם מעשר עני [כדין אתרוג שהשלב הקובע הוא הלקיטה] ולתתם לעניים.

פירות הדר שילקטו החל מחודש אלול תשע"ח והלאה (פירות אלו גם הלקיטה וגם החנטה היתה בשנת תשע"ח) יש להפריש מהם רק מעשר עני ולתתם לעניים.

המלצה : שיטות הקירור מתקדמות ודרכי האחסון לזמן ארוך גרמו לספקות רבים לגבי שיוך היבול לשנת המעשר המדויקת ולכן מומלץ בכל הפרשה והפרשה לומר: "המעשר שני הרי הוא בצד דרומי, ואם צריך מעשר עני הרי הוא בצד דרומי".

(בית המדרש להלכה בהתיישבות)

הידעת ? סיפור מההפטרה הפטרת ויחי : "ויקרבו ימי" (מלכים א' ב')

פרשת השבוע פותחת במילים: "ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף" ההפטרה פותחת: "ויקרבו ימי דוד למות, ויצו את שלמה בנו לאמר". יעקב מבשר לבניו את קיצו הקרב: "ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת" ודוד מודיע לבנו לשלמה: "אנכי הולך בדרך כל הארץ". בבראשית רבה דרשו חז"ל כי כל מי שנאמר בו "יקרבה", לא הגיע לימי אבותיו. תרגום יונתן בספר דברים ל"א פסוק יד, מנה שלושה צדיקים שנאמר במיתתם הלשון 'יקרבה'. וכל אחד היה מנהיג בזמנו. **יעקב אבינו, דוד המלך, ומשה רבנו.** דוד המלך, העומד לפני מותו מצווה לשלמה בנו ומחזק אותו ואומר: "וחזקת והיית לאש", ומדריך אותו: "ושמרת את משמרת ה' אלוהיך, ללכת בדרכיו, לשמור חוקותיו, מצוותיו ומשפטיו ועדותיו, ככתוב בתורת משה, למען תשכיל את כל אשר תעשה". את הצוואה 'ללכת בדרכיו' פרשו חז"ל במסכת סוטה דף י' ע"א: לדבוק במידותיו של הקב"ה מה הוא רחום, אף אתה רחום וכו'. כי רק בדרך זו תצליח והתקיים בי הבטחת ה' שימשיך זרעך למלך לעולם. בצד האזהרה על שמירת התורה ומצוותיה, כתנאי להצלחת המלכות, מצווה דוד להרע למי שהרע עימו, ולהטיב עם מטיביו. **יולבני ברזלי** הגלעדי **תעשה חסד והיו באכלי שלחןך** כי כן קרבו אלי בברחי מפני אבשלום אחיך" ומחובת המלכות להשליט תורה ומצוות, ומחובתה לעקור אנשי רשע מן הארץ. ומצווה את שלמה לנקות את עוון הדמים הרובצים עליו שיואב בן צרויה שפך ללא הסכמתו, שהרג בעורמה את אבנר בן נר ועמשא בן יתר שבא לבקש שלום והרגם "ועשית כחכמתך, ולא תורד שיבתו בשלום שאל". רלב"ג מבאר: עשה כחכמתך, באופן שלא תניחו למות מיתת עצמו. ודוד לא הרגו מפני שלא חייב מיתה מדין תורה אלא מדין מלכות וצו השעה להחיות אותו כי היה שר צבא. ואל לנו לחשוב שחלילה דוד המלך נקמן אלא רצה להענישו בעולם הזה וליכך אותו לעולם הבא (מלבי"ם). אומר מדרש שיר השירים רבה פרשה א': דוד ושלמה, כל מה שכתוב בזה כתוב בזה, דוד מלך ארבעים שנה ושלמה מלך ארבעים שנה. דוד כתב ספרים ושלמה כתב ספרים. דוד בנה מזבח ושלמה בנה מזבח. בפרשתנו יעקב מברך את בניו לפני מותו, ומדריכם בתוכחה על הצורך בתקון. וכן מצוה על חיותו הרוחנית של עם ישראל וממליך את יהודה למלך "יהודה אתה יודוך אחיך... ישתחו לך בני אביך" והמלוכה תהיה לדורות "לא יסור שבט מיהודה מחוקק מבין רגליו" כך דוד שהוא משבט יהודה מצוה את שלמה בנו לשמור על שלשלת מלכות יהודה שתשמר לדורות. (בציפיה לגאולה ג.פ.)

אור עיניים - סיפור מדהים

בתיאודעת שהיא עיוורת מלידה. היא יודעת שיש עולם וצבעים וחיים מחוץ לחושך, היא יודעת שיש יום ולילה ואור וחושך, אבל בשבילה הכל שחור. היא לא רואה כלום, ומנסה לחפש את האור גם בלי לראות אותו. ההתמודדות לא היתה קלה, אבל היא יצרה ממנה בן אדם מחושל בנוי ומעוצב. בן אדם שהכיר את הצד השחור של החיים, ולא בעט בהם, רק הושיט את ידו והלך צעד אחרי צעד עד שהגיע למקום שלא כל אחד זוכה להגיע בגיל כזה.

כשהגיעה לפרקה ידעה בתיאודעת שהיא מקוטלגת באגף הנכה והמוגבל של האנושות, אבל רצתה חתן שיראה את החלק הגבוה והאמיתי שלה, שיראה את מה שמסוגלים לראות גם בלי לראות.

היא מצאה אותו. מיכאל קראו לו. הוא ידע להעמיק חדר אל הפנימיות, לראות את העומק ואת מה שגם עיוורים מסוגלים לראות, והם נישאו.

שנתיים אחרי נישואיהם הם שמעו על פרופסור בלגי שמצא שיטת טיפול לבעיה מהסוג שלה. הרעיון היה מבוסס על השתלת קרנית העין של בן אדם אחר, אך מכיוון שהקרנית אמורה לבוא מבן אדם חי ובריא, הסיכויים לקבל טיפול היו אפסיים. הרופא קבע להם תור לעוד עשרים שנה, והוסיף כי הוא מקווה שעד אז ימצא בן אדם בריא שמוכן לתרום את קרנית עינו.

כשהם יצאו משם העולם היה נראה שחור יותר מתמיד. החלון הקטן שפתח הפרופסור הבלגי אל העולם הצבעוני נסגר עליה בחבטה משאיר אותה עמוק בתוך החושך והריקנות. משהו בה נשבר. היא הבינה שלעולם לא תוכל לדעת מה הוא צבע ולעולם לא תוכל לראות את יופי הבריאה ולעולם לא תוכל להכיר את עצמה ואת בעלה ואת משפחתה ואת סביבתה, רק שחור וחור וחלל.

שבועיים אחרי האכזבה הם קבלו טלפון שנמצאה קרנית עין שמתאימה בדיוק לצרכיה. העולם החשוך שלה נהיה ורוד וצהוב עוד לפני שהיא ידעה מה הם הצבעים הללו. היא נכנסה לחדר ניתוחים נפרדת מהחושך ומהשחור ומוכנה לקבל עולם צבעוני.

מיכאל נכנס לחדר. הוא התיישב לידה ומשהו בו גמגם. "א... אני... רוצה לומר לך משהוא", היא נדרכה.

"לא אמרתי לך קודם, ואולי זו היתה טעות. אבל גם אני... עיוור ולמרות זאת ראיתי את מה שגם עיוורים מסוגלים לראות".

בתיאודעת שמעה את כל מה שהוא אמר והבינה את כל מה שלא נאמר. היא הודתה לו על הנאמנות והפתיחות שהוא גילה כלפיה, והמרדים נכנס לחדר מזריק לתוכה את הפסיעה הראשונה שלה אל מחוץ הרי החושך.

אחרי שבע שעות היא יצאה משם עם תחושות, ויומיים לאחר מכן היא יצאה עם עיניים. עיניים שרואות עולם, ומכירות צבע, ולומדות אופקים ומתמצות במרחב ומכירות משפחה, לא היתה מאושרת ממנה באותם ימים. גם הלילה הפך אצלה לצבעוני ומלא חיות. היא היתה להוטה לראות ולפגוש ולהכיר לקרוא ולדעת ולבלוע כל מה שאפשר לראות. בתיאודעת הרגישה שהיא נכנסת לחיים שהייתה רחוקה מהם כל השנים.

מיכאל ניסה לראות ולהבין את הצבע שכנס לעולמה של בתיאודעת, אבל עולמו שלו נותר שחור, ובתיאודעת ניסתה לעזור לו לעשות כל מה שהיא לא יכלה לעשות עד לפני חודש. וזה היה הרבה. היא ליוותה אותו לבית נכנסת והחזירה אותו משם והכינה לו ודאגה לו ועשתה בשבילו והשקיעה למענו וטרחה סביבו, ולא היה לזה סוף. וזה היה אולי

קצת קשה. היא היתה להוטה להכיר את העולם שמכירים כולם מגיל שנתיים, היא רצתה להיפגש עם האנשים שראו אותה והיא לא ראתה מעולם, היא רצתה להיות משוחררת יותר לעצמה. מוכנה להשקיע, מוכנה להתאמץ, מוכנה לתת, אבל להוטה לעשות דברים אחרים ולהכיר מקומות נוספים ולראות עולמות חדשים ו... כן, לא לתת מדי הרבה למיכאל. לתת לו, אבל בגבול, לתת לא בתקציב מסוים, לתת לו אבל לתת גם לעצמה, ובתיאודעת הרגישה שלעצמה "יש דין קדימה". ואז היא החליטה לעשות מה שעושים במצבים כאלה. היא ידעה שכל עוד היא כבולה אליו, היא לא משוחררת לרצונות שלה ולדחפים שלה וליצרים שלה, והיא רצתה חופש. מיכאל היה נדיב מדי כלפיה, והיא היתה רגישה מדי כלפי העולם על מנת לאמר לקום וללכת, לכן החליטה לצאת מהבית להתקשר אליו ולהודיע לו... והיא יצאה. והיא התקשרה. והיא דיברה. והוא הבין מהו מדי מה היא מתכוונת ורוצה ורומזת. הוא הנחן, ורגע אחרי שהבין שגם מי שאינו עיוור לא רואה דרך הטלפון, הוא אמר את ה'בסדר, אני מבין'. וזה היה ההתחלה לסוף שלהם יחד.

אחר כך הוא לקח את חפציו, והיא חזרה לבית וראתה שהוא הבין אותה יותר מדי טוב, ואולי הרגישה מעט הקלה. בחדר השינה שהיה ריק בחציו היא ראתה מכתב, כתוב ביד רועדת.

"בתיאודעת... היה כתוב שם, ואפשר היה לשמוע את דפיקות הלב ואולי אפילו לראות דמעה על המכתב.

"תקופה טובה היתה לנו יחד. תקופה בה לא ראית מעבר למה שאת יכולה ומסוגלת לראות. עד שגילית עולם, וראית מעבר למה שצריך, ופקחת עיניים גדולות לעולם שבחוץ, ופולת גם לשטחים שאת לא אמורה לפזול. עד שהרגשת שהחוקים של השותפות כובלים אותך. לשותפות יש חוקים, יש לה כללים, יחסי גומלין של קבלה ונותנה. אבל כשהתחלת לראות ולהיחשף, הגעת למסקנה שאת לא צריכה את מה שיש לי לתת לך, שאת מסוגלת לחיות לבד. ואת רוצה להתיר את חבלי השותפות, שראית בהם כבלים".

"זו את שרואה, לא אני. כך לפחות את חושבת. אני רוצה להודות לך על התקופה היפה שהיתה לנו ביחד, ואני מקבל את העויבה שלך למרות שהיא כואבת לי יותר ממה שאת חושבת. רק בקשה אחת יש לי ממך, בקשה אחרונה, לפני שאולי לא אראה אותך שוב לעולמים וללו תתרחקי ותתרחקי... אנא בתיאודעת, תשמרי על העיניים הללו חזק, כי לפני שאת קיבלת אותם... הם היו שייכות לי...!"

הרב זכריה וולרשטיין שליט"א מארה"ב סיפר את המשל הנ"ל לקהל שומעים. כן "משל".

זה אינו סיפור אמיתי אלא משל. משל על העולם, על האנשים בו. עלי ועליך. כן כן - עלי ועליך. לא נעים אבל זה האמת - עלי ועליך.

"ויפח באפיו נשמת חיים". הקב"ה נתן לכל אחד מאיתנו נשמת חיים. והזהר הקדוש מוסיף - מאן דנפח מדליה הוא נפח. הקב"ה ש"נפח" בנו אותו נשמת חיים, נפח מעצמותו כביכול. הקב"ה כביכול לקח מעצמותו יתברך - את העיניים שלו - כדי שלנו יהיה טוב בעוה"ז. ואנו לוקחים את העיניים הללו את הנשמת חיים שנופחה בנו ומגרשים את הרבש"ע כדי לעשות חטאים, ולשון הרע ורכילות.

האין אנו חוזרים על הטעות של בתיאודעת...? בו נכניס אותו יתברך לחיינו, בו נזכור מקור מחצבתנו ואז הוא יהיה לנו לעיניים!